

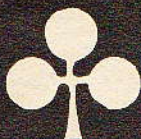
Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 8 1944

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer:*

Palmstrøm:
Oslo-beregningen i
kritisk belysning. —
Oslo-pokalen. — Start-
kontingent og premier. —
En bridgeprat med
Halle, m. m.

Emo

Bordplansjer

for

Howell

2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12 bord

og for

Enkeltmannsturnering

8-12 og 16 spillere.

Føres av bok- og papirhandlerne.

BLOKK-BLAD

Forst noen ord om den gjeldende beteberegning. Kampen mellom paret som er i faresonen og paret som ikke er i faresonen får no rent ut sagt usmakelig forsløp i de tilfelle hvor fordelingen er ule og går. Et par er kommet opp i 7 hjertes, kanskje etter et flott og morsomt meldingsforløp. Men så klippes det hele brutalt over av motparten, som er utenfor faresonen, med en melding på 7 spar, avgitt f. eks. på sp. D Kn 10 x x x uten et blad ved siden av. Det blir 8 doblede betes, 1500, hvilket naturligvis er «bedre» enn klart storeslem i hjertes i faresonen. En horribel beregning, som ikke bare medfører at den part som virkelig har kortene blir snytt for et festlig spill, men som også berøver bridgen en stor del av dens charme.

Under Hobby's jubileumsturnering forekom et spill hvor den ene part meldte psykisk 1 grand utenfor faresonen. Den ble doblet, og spilleren gikk 7 betes, 1300. Det ble toppscore! Ved de andre bordene ble nemlig sluttmeldingen naturlig 6 hjertes på den «riktige» siden, med resultat 1430. Det er vel uhørt at man skal tjene på et spill hvor man ikke engang klarer å få ett stikk?

La oss snarest mulig få bort denne utvekst i regnskapet. Det kan forsvares å gå en eller to og til nød 3 betes, og for disse trenges altså ingen revisjon. Men når en spiller går mer enn 3 betes, skal han straffes så ettertrykkelig at han iallfall ikke skal hente seg en gevinst. Sett 4de bet til 500 og 5te bet til 800, o. s. v., så vi får en slutt på de usunde stampemeldinger.

Fra «Svensk Bridge» henter vi dette vakre spillet:

<p>♠ D Kn 10 9 6 3 ♥ Kn 9 3 ♦ D 6 ♣ 8 5</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ Ingen ♥ Ingen ♦ Kn 10 9 3 ♣ Ess K Kn 10 9 7 6 4 2</p>	<p>♠ Ess 7 5 ♥ Ess K D ♦ Ess K 8 7 5 ♣ D 3</p>
	N											
V		Ø										
	S											
			<p>♠ K 8 4 2 ♥ 10 8 7 6 5 4 2 ♦ 4 2 ♣ Ingen</p>									

Vest gir. Ø—V i sonen.
Meldingene falt (Vienna):

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 gr.	5 ♣	5 ♥
pass	6 ♥	pass	pass
pass			

Ut kom spar Dame, bordet la liten spar, Øst en kløver og Syd fikk Kongen. Syd spilte no hjertes til esset og Øst kastet nok en kløver.

Syd så at med 8 kløver og 5 ruter hos Øst var kontrakten dødsdomt. Derimot var det en chance med 9 kløver og 4 ruter. Ser De den?

Han trakk kløver Dame, Øst tok Kongen og selv la han en ruter. Det kom kløver igjen, Syd stjal, spilte ruter til esset og stjal en liten ruter. Så to ganger trumf, hvorefter nok en ruter ble stjålet. Så var det bare å spille Nord inn på spar og kaste to spar på ruter Konge og den femte godspilte ruter.

Ryktet forteller, ifølge «Svensk Bridge» at Ely Culbertson, etter flere års «uvirksomhet», no har foretatt endringer i sitt system. Noen detaljer foreligger ikke, men det antydes blant annet at den sterke 2-åpning i farge er endret. En 2-åpning skal no bare vise en lang, sterk trumffarge uten noen større sidestyrke.

Videre fortelles at regnskapet også er underkastet forandringer. Kanskje har han endret beteberegningen i stil med det vi har nevnt foran? Vi får se.

Under en nylig abholdt turnering i Oslo så vi dette spillet:

<p>♠ 9 8 2 ♥ 4 ♦ Ess K D 10 6 5 ♣ D Kn 5</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ Ess K 3 ♥ Ess K D ♦ 8 4 3 2 ♣ Ess K 7</p>	<p>♠ Kn 7 ♥ Kn 6 3 2 ♦ Kn 9 7 ♣ 9 8 6 2</p>
	N											
V		Ø										
	S											
		<p>♠ D 10 6 5 4 ♥ 10 9 8 7 5 ♦ Ingen ♣ 10 4 3</p>										

Vest gir. Alle i sonen.
Sluttmeldingen ble ved de fleste bord 4 spar, etter at Vest hadde åpnet med 1 ruter, og Nord overmeldt med 2 ruter. Syd sa så 2 spar og Nord 4 spar. Utspill: ruter Konge.

Alle håpet no på jevn fordeling i spar og hjertes, i hvilket tilfelle det er 12 stikk. De

stjal rufet Konge med trumf, trakk 3 ganger trumf og gikk så løs på hjerterne. Men da Øst holdt fargen og den var blokert, mistet spillerne et viktig tempo og fikk bare 4 trekk.

Hvordan vil no en ekspert føre kortene sine her? Han vil gjøre blindemann til hovedhånd, stjele alle ruterne med trumf på egen hånd («reverse dummy») og få 6 trekk hvis majorfargene sitter fordelt. Denne spillemåte vil

dessuten gi ham chance på 5 trekk med hjerterfordeling 4-1, som tilfelle er her.

Han stjeler resten av ruterne ved å spille bordet inn på ess K i kløver og esset i hjerter. Så trekker han sin siste trumf, spar Dame, og derefter hjerter, som Vest stikker med trumf. Han kan ta et kløverstikk, men resten er spillerens.

En bridgeprat med Halle.

Strengt tatt er jeg ingen tilhenger av det en kaller erfaring. Et esel er og blir et esel, tross alt hva det måtte ha erfart gjennom et langt og hendelsesrikt liv.

Dette forsøkte jeg å forklare en kvinnelig britisk bridgereporter, såvidt jeg husker representerte hun selveste Times, da hun under en internasjonal turnering skulde ha meg til å delta i en enquete som lød noe slikt som: Hva er Deres bridgelivs erfaring? Det endte med at jeg pusset henne på Larssen, i hvem hun straks fant et like sjarmerende som sprudlende intervjuobjekt.

Men hadde hun spurt meg i dag, vilde jeg tross alt latt henne få noen ord. Min erfaring er, vilde jeg sagt, at det er tre ting i bridge en skal vokte seg for, nemlig:

av spillekonvensjoner: Lavinthal-signalet, av meldesystemer: kløver-ruter (når det ikke brukes i forbindelse med Vienna), av åpningsmeldinger: 1 grandåpning (når det spilles Culbertson).

Den langt overveiende del av alle bridge-spilletets tragedier kan føres tilbake til en av disse tre absurditeter. Det er min *absolutte* erfaring.

*

Lavinthal-signalet er nesten det verste. Det burde vært forbudt ved lov, fordi det er en konvensjon som hemmer bridgespilletets sunde utvikling ved å skape den vrangforestilling at mekaniske knep kan erstatte kortskjønn og tenkning. I et alminnelig bridgelag er det i dag nesten ikke mulig å få lagt på et kort, uten at det oppfattes som Lavinthal-signal. Alt som heter logisk motspill, hvis primære grunnlag er styrke- og svakhetskast, forstyrres og fordreies av denne Lavinthal-dilla. Den er blitt en farsott, en landeplage.

Her er et av sommerens spill:

♠	Ess K x											
♥	Ess D Kn x x x											
♦	x x x											
♣	x											
♠	Ingen	<table style="border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♠ Kn x x x
	N											
V	Ø											
	S											
♥	x x		♥ x x x									
♦	D Kn x x		♦ x x x									
♣	Ess K D		♣ Kn x x									
	10 x x x											
		♠ D 10 9 x x x										
		♥ K x										
		♦ Ess K x										
		♣ x x										

En merkedag for alle bridgespillere er onsdag den 25. oktober.

Da utløper anmeldelsesfristen til

Landsturneringen i Bridge.

To spillekvelder: Annen weekend i november og tredje weekend i desember. 12 ut-søkte, instruktive og morsomme spill hver kveld. Kontingent kr. 20,00 pr. lag à 4 spillere. Turneringens vinnere får

«Rektor Midsem's Bridgemedalje»

i gull. Videre utdeles sølv, kortspill og diplomer. Alle deltagerne får en gjennomgåelse av spillene (Culbertson og Vienna) straks etter hver spillekveld. Alle får karaktersedler. Send anmeldelse og kontingent straks til rektor Midsem, Lillesand, eller til

LANDSTURNERINGENS KONTOR

Ask pr. Bergen.

Syd åpnet med 1 sp., Vest sa 2 kl., Nord 3 hj. og jeg, Øst, pass. No gjentok Syd sin spanfarge, og kontrakten ble omsider 6 spar.

Makker spilte ut kl. K. Jeg hadde Kn 3 2 i kløver og vilde signalisere at jeg ønsket fortsatt kløverspill. Det var bare én måte å gjøre det på: å legge Knekten, hva jeg også gjorde.

Han som for anledningen var min makker, hørte uheldigvis til de nidkjære Lavinthal-dyrkere. Aha, tenkte han, makker vil ha skift til hjerter, siden han kaster et unødig høyt kort. Han skiftet til hjerter, og resten skjønner De selv.

Hadde det ulykksalige menneske ikke ant noe om Lavinthal hadde han oppfattet kl. Kn. Nøyaktig slik som det var ment: styrkekast i kløver. Spilleren hadde måttet trumfe på bordet, og jeg hadde fått for min knekt.

(Og kom no ikke og fortell at spillet kan vinnes selv med 2 gangers kløverspill, ved grandcoup. Det er riktig nok, men det forutsetter at hjerter spilles 3 ganger før trumfen røres i det hele tatt, og det er en utenkelighet ved lbridgebordet.)

Slikt hender hver dag. I 99 av de 100 tilfelle hvor man mener å ha hatt fordel av Lavinthal-signalet vilde man ha oppnådd det samme ved alminnelig sunt resonnement. I utallige andre tilfelle kan Lavinthal bare gjøre skade. Og de situasjoner hvor en hadde måttet gjette uten Lavinthal forekommer høyst i 1 av 1000 spill.

Det er min erfaring.

*

«Kløver-ruter», som forbausende mange turneringsspillere fremdeles bruker, er hverken fugl eller fisk. At motparten alltid er desorientert fordi konvensjonen har ny betydning med hvert nytt par en møter, er en ting for seg. Verre er det, at heller ikke makker vet noe som helst. En kløveråpning kan bety svake kort, mellomsterke kort, eller kjempekort (og en hvilken som helst fordeling), og det er bare åpneren som så noenlunde er klar over hva han egentlig har. Svarhånden «slår av» med under 12 punkter, og no begynner moroen for alvor. Her er et eksempel fra Bridgekameratenes sommerturning:

♠ K x x x
♥ Kn x
♦ x x x
♣ D 10 x x

N
V Ø
S

♠ Ess D x
♥ Ess D 10
♦ K D x x
♣ K Kn x

Nord—Syd spilte «kløver-ruter». Syd åpnet med 1 kløver og Nord svarte helt riktig 1 ruter. Syd, som fryktet at makker skulde være helt blank, fant det rådestigst å nøye seg med 1 grand, og Nord passet. 3 grand er så å

si utapelig, og likevel kan meldingene ikke kritiseres. Det vilde være et sprang ut i mørket av Syd å halvforce med 2 grand etter ruter-avslaget, som kan bety en stikkløs hånd. På den annen side kan ikke Nord melde etter Syd's grand, som kan være avgitt på et minimum.

Etter Culbertson åpner Syd med 1 ruter, og hva enten Nord svarer 1 spar eller 1 grand

Culbertson

Prøver i meldeteknikk.

Ved rektor A. Midsem, Lillesand.

Syd har åpnet med 3 spar, og Nord har svart 3 grand. Hva skal så Syd si på:

- 1) ♠ Ess K D Kn 6 5
♥ 7 5
♦ 7 3 2
♣ 8 4
- 2) ♠ K D Kn 10 8 6 4
♥ K Kn 5
♦ Ess 9
♣ 6

Syd har åpnet med 3 spar og Nord har svart med 4 grand. Hva skal da Syd si på:

- 3) ♠ Ess K D 9 5 3
♥ 7 5 4
♦ Ess 9
♣ 4 2

Syd åpner med 1 ruter, Nord svarer 1 hjerter. Hva skal så Syd si på:

- 4) ♠ K D 6
♥ D 9
♦ Ess K 8 4
♣ K Kn 10 5
- 5) ♠ K Kn 4
♥ Ess K
♦ Ess K 7 5
♣ D 10 5 3

Syd har åpnet med 1 hjerter, Vest passet og Nord meldt 2 kløver. Hva skal Syd si etter pass hos Øst på:

- 6) ♠ Ess 4
♥ K Kn 7 2
♦ Ess 9 5 4
♣ Ess D 7
- 7) ♠ K D
♥ K D 10 7 6 5 2
♦ Ess 9 8
♣ 2

Løsning side 12.

nås utgangen uten vanskelighet. Etter Vienna åpner Syd med 1 grand, og det er fremdeles ingen vanskelighet med å komme i tre. Skulde Nord ha en helt blank hånd, vil Culbertson-spillere stanse på 1-trinet som riktig er. Vienna-spillere vil etter grandåpning hos Syd komme et trin høyere, men vil iallfall kunne havne i 2 spar eller 2 hjerter, som kan være en utmerket kontrakt selv med minimal styrke hos Nord.

*

Grandåpning etter Culbertson er et kapittel for seg, som hadde fortjent en langt mer inngående behandling enn plassen tillater. Men ett er sikkert: Ingen annen melding avstedkommer så mange katastrofer som Culbertsons grandåpning, og det hva enten en bruker hans gamle solide grand eller den nye, som er litt shaded. Jeg ser det best av min daglige korrespondanse som omfatter en rekke brever, hvor innsendere ønsker å få klarlagt skyldspørsmålet omkring en dårlig sluttmelding. Det vanlige er (som så ofte ellers i livet) at skylden er på begge sider, men det er forbausende hvor ofte årsaken til miseren skriver seg fra åpning med 1 grand.

Senest i går, under første finalaften i kampen om Oslopokalen, møtte jeg et forøvrig meget velspillende par, som stanset på 1 grand med følgende hender:

♠ D x x
♥ K Kn x x
♦ x x x
♣ 10 9 x

	N	
V	Ø	
	S	

♠ Ess K 10 9
♥ Ess 9 x
♦ K Kn 10
♣ K Kn x

Syd åpnet med 1 grand, og Nord passet, hva ingen kan fortenke ham i. Det skal han gjøre selv etter den gamle grandåpning som makkerparet visstnok brukte. Ved det andre bordet åpnet Syd med 1 spar, og gikk rett i 3 grand etter makkers negative grandmelding. Enkelt og selvfølgelig.

Culbertsons nye grand representerer i så måte ingen forbedring. Flytt no Syd's kl. og ru. Kn. over til Nord, Syd vil fremdeles åpne med 1 grand og Nord skal fremdeles passe. Mens 3 grand er fullt meldbar med 5½ HS og tette mellomkort.

I første utgave av sin «Blå-Bok» sier Culbertson noe om at man helst skal unngå å åpne med grand. Åpning i farge, sier han, er langt å foretrekke, da en derved holder meldingene lenger nede og får utvekslet flere opplysninger.

Dette skulde han holdt fast ved, og vi får bare håpe at han om ikke lenge kommer tilbake til dette fruktbare utgangspunkt, hvis han ikke allerede har gjort det.

R. Halle.

Startkontingent og premier.

Herr redaktør,

Aftenpostens bridgemedarbeider har i sin kommentar til Bridgekameratenes makkerparturnering en bemerkning om at premiene var «vel krisebetonte». Som deltaker i turneringen vil jeg gjerne understreke denne kritikk. Vel er det krise og mangel på alle kanter, men med litt oppfinnsomhet og fantasi måtte det gå an å finne utveier. Klubben er riktignok ikke alene om å ha delt ut slike premier, men hva der ble utdelt betegner et absolutt lavmål hittil. Ingen kan ha slikt stående framme. Det havner uvegerlig i kjeller eller i en loftsbod, og det er vel ikke meningen.

Men det er en annen side av denne sak det er full grunn til å sette søkelyset på, nemlig den økonomiske. Såvidt meg bekjent har det enno ikke falt en arrangør inn å sette ned den engang standardiserte 3 kroners kontingent pr. spillekveld. De som nådde finalen i nevnte turnering, betalte 18 kroner for å delta og halvparten av disse hentet seg en «premie» til en par kroners penger. Slikt smaker ikke av krise, men av jobbing, og det er på tide at Bridgeforbundet griper inn og regulerer disse forhold.

Oslo 7. september 1944.

Petter L. Wettre.

Redaktør R. Halles Høstturnering i bridge,

åpen for alle landets spillere, spilles i år i november.

Bare originale spill, spesielt komponert for denne turnering. Klare, morsomme, lærerike og til dels helt nye poeng.

Hvor vanskelige spill vil De ha?

Hvert deltagende lag kan selv bestemme spillenes vanskelighetsgrad. Det er denne gang 3 grupper turneringsspill: mindre vanskelige, middels vanskelige og meget vanskelige.

Plan sendes gratis. Kontingenten, som også kan tas i postoppkrav, er kr. 20 pr. firemannslag. Ved direkte bestilling må oppgis hvilken gruppe spill en vil ha.

Redaktør R. Halles Bridgeakademi.
Slemdal, pr. Oslo. Tlf. 99 756.

Osloberegningen i kritisk belysning.

Av cand. aktuar *Knut Palmstrøm*.

To lag (A og B) møtte hverandre i en match over 32 spill. Resultatet ble uavgjort 32/32 i matchpoeng. Scoren derimot sto slik:

lag A: 5400
lag B: 4620
Sum: 10020

Det var selvfølgelig stor spenning om hvorvidt denne overvekt i score for lag A var tilstrekkelig til gi det seier, idet det ble spilt etter Osloberegningen hvor det skal minst 6 poengs overvekt til. Regnestykket for lag A tok seg slik ut:

$$\frac{10020}{64} = 156,6 \text{ som etter reglene avrundes nedad til } 156$$

$$\frac{5400}{156} = 34,6$$

Dette tall forhøyet man så til 35, og laget fant således at det hadde vunnet 67/61.

Heller ikke lag B hadde imidlertid ligget på latsiden, og kom no bort med resultatet i hånden. Ansiktene så slett ikke misfornøyd ut. Det hadde man heller ikke grunn til, idet *deres* utregning hadde gitt:

Delingstall (som ovenfor) = 156

$$\frac{4620}{156} = 29,6$$

Også dette lag hadde således forhøyet «på brøken», og fått uavgjort match 62/66.

Det ble kontrollert over en lav sko, men noen feil var ingensteds å spore. Heldigvis hadde en av spillerne kretsens håndbok med seg. Der slo man til slutt opp og leste: «Det tall som da (etter utregningen) har den høyeste brøk forhøyes til nærmeste hele tall . . .» Her måtte altså flere desimaler til:

Lag A fikk til slutt: 34,615384

lag B holdt dog følge: 29,615384

Da oppdaget man at de to divisjoner hele tiden hadde hatt samme rest, og da divisor også var ens (delingstallet), skjønte man at man fremdeles var like langt. Det ble å slå opp i håndboka nok en gang. Der sto: «Hvis brøken blir like stor for begge lag, får det lag forhøyelsen som har flest vunen matchpoeng for spillene». Men her hadde man jo like mange vunne spill, og no ga selv håndboken tapt . . .

*

— Dette var da en besynderlig match? vil De vel spørre, De har i allfall all grunn til å gjøre det. Hva som imidlertid er langt mer besynderlig, er at våre ærede bridgemyndigheter har gitt seg til å lage alle disse vanskeligheter ut av et i grunnen så helt enkelt og

liketil problem. Hva vi søker er jo bare det tall som forholder seg til det totale antall poeng for score som vedkommende lags samlede score forholder seg til totalscoren i matchen. Kaller vi derfor dette tall for lag A og B henholdsvis a og b, det totale antall poeng for score for 2n hvor n er antall spill, og de to lags score henholdsvis A og B, får vi følgende uttrykk:

For lag A:

$$\frac{a}{2n} = \frac{A}{A+B}$$

eller $a = \frac{A \times 2n}{A+B}$

og for lag B:

$$\frac{b}{2n} = \frac{B}{A+B}$$

$$b = \frac{B \times 2n}{A+B}$$

Bruker vi altså disse formler for vårt eksempel ovenfor, får vi altså:

$$a = \frac{5400 \times 64}{10020} = 34,491$$

$$b = \frac{4620 \times 64}{10020} = 29,509$$

Det riktige resultat blir altså at matchen endte uavgjort 66/62.

*

Hva er så forskjellen på denne beregningsmåte og den Osloberegningen bruker? Det er ikke tvil om at utgangspunktet også der er det samme som ovenfor, men av en eller annen grunn er faktoren 2n ført ned i nevneren i uttrykket for a og b, slik at beregningen er blitt:

$$a = \frac{A}{\left(\frac{A+B}{2n}\right)} = \frac{A}{D + \frac{r}{2n}} \text{ og tilsvarende:}$$

$$b = \frac{B}{D + \frac{r}{2n}}$$

og så er det — formentlig av «praktiske hensyn» — at man har kastet vekk brøken $\frac{r}{2n}$ og skrevet tallet slik:

$$a' = \frac{A}{D} \text{ og } b' = \frac{B}{D} \text{ hvor altså } D \text{ er det så-}$$

kalte delingstall bestemt ved formelen

$$\frac{A+B}{2n} = D + \frac{r}{2n}$$

Rent bortsett fra at denne måte å beregne poeng for score neppe er lettere enn den nøyaktige (forskjellen består som vi ser i en divisjon i stedet for en multiplikasjon med faktoren 2n), gir den altså i enkelte tilfelle ikke entydige svar. Dette inntreffer som vi så, når a' og b' får samme brøk, dvs. når $a' \div b' = \text{et helt tall}$, det vil igjen si når $\frac{A}{D} \div \frac{B}{D} = \text{et helt tall}$, altså når delingsstallet D er delelig med med $A \div B$. Undersøker vi dette for eksemplet ovenfor, får vi:

$$\frac{A \div B}{D} = \frac{5400 \div 4620}{156} = \frac{780}{156} = 5$$

og som vi ser, er $34,615 \dots \div 29,615 \dots = 5$ Å trekke inn antall vunne spill i slike tilfelle synes temmelig utenforliggende — særlig all den stund en nøyaktig utregning av poeng for score alltid vil gi det omtvistede poeng til riktig side.

Selv i de tilfelle hvor brøken er forskjellig, er det ikke sikkert at Osloberegningens regler gir et rettferdig resultat. Reglene sier jo her at den største brøken skal forhøyes. Følgende eksempel viser at dette ikke alltid stemmer med den eksakte formel:

$$\begin{aligned} A &= 5401 \\ B &= 4620 \\ \hline A + B &= 10021 \end{aligned}$$

Eksakt utregning gir:

$$\begin{aligned} a &= 34,494 \\ b &= 29,506 \end{aligned}$$

Osloberegningen gir:

$$\begin{aligned} a' &= 34,622 \\ b' &= 29,615 \end{aligned}$$

Osloberegningen gir altså en scoregevinst på 35/29, mens den egentlig skulde vært 34/30 Riktignok opererer vi jo i praksis bare med score i hele 10-ere, men det er neppe vanskelig å finne eksempler hvor det samme forhold også da gjør seg gjeldende.

*

Konklusjonen på det som her er sagt, blir således at de gjeldende regler for beregning av poeng for score etter Osloberegningen bør revideres. Bestemmelsen bør kort og godt lyde: «Poeng for score regnes ut ved å multiplisere vedkommende lags score med det dobbelte av antall spill og dernest dividere dette produkt med totalscoren. Kvotienten forhøyes dersom brøken blir større enn 0,5.»

Den endring som her er antydnet, synes å innebære en ganske vesentlig forenkling i beregningsmåten. Vi behøver således aldri regne ut mer enn det første desimal i brøken, selv når dette blir 5, idet det er nok å se at vi får en positiv rest. Tilbake står imidlertid å behandle det forsvinnende sjeldne tilfelle at vi ikke får noen

rest, dvs. at brøken blir nøyaktig 0,5. Begges brøk vil jo i dette tilfelle bli like store. Vil vi ikke trekke inn slike i og for seg utenforliggende faktorer som antall vunne spill o. l., har vi i grunnen bare 3 måter å løse spørsmålet på: enten forhøye begge brøker, eller ingen av dem, eller regne med halve poeng for score. Da det neppe er særlig hensiktsmessig å regne med halve poeng, og det ikke skulde være noen prinsipielle hindringer for at det samlede antall poeng for score en enkelt gang blir et poeng større enn vanlig, vil jeg i dette tilfelle foreslå at begge brøker forhøyes, idet dette synes å stemme best med de vanlige regnetekniske regler. Siste setning i forslaget til ny utregningsmetode for scoren vil da lyde: «Kvotienten forhøyes dersom brøken blir større eller lik 0,5.» Samtidig bør dog vunnet match defineres som «minst 5 poengs overvekt».

Redaktør R. Halles høstturnering.

Redaktør R. Halles høstturnering, som er blitt et meget populært arrangement med massestilslutning fra hele landet, byr i år på den nyhet at deltakerne selv kan velge spillenes vanskelighetsgrad. Mesterklassen eller gruppen «meget vanskelige spill» er naturligvis særlig krevende med nokså utpekulerte eksperipoeng, sier redaktør Halle i en samtale vi har hatt med ham. Men også denne gruppe er åpen for alle. Om en ikke føler seg hjemme i ekspertklassen, kan det likevel være både morsomt og lærerikt å prøve seg på de mange vanskelige problemer denne gruppe har å by på. —

Men det er nok å beskjeftige hjernen med i de to øvrige gruppene også.

Fristen for anmeldelse er på grunn av den sene postgang blitt utsatt til 1. november. Deltakere fra Nord-Norge får ytterligere 1 ukes utsettelse.

Problem nr. 21.

♠ K 9 6		♠ 8 4 3 2
♥ 8		♥ D
♦ 7		♦ Kn 6
♣ K 7 3		♣ 10
♠ D 10 7	N V Ø S	
♥ 5		
♦ 8		
♣ D 8 6		
♠ Ess Kn 5		
♥ 7		
♦ D 10 9		
♣ Kn		

Spar er trumf. Syd ut. Nord—Syd skal ta 7 stikk mot ethvert forsvar. Løsning i neste nummer.

E K S P E R T

K L U B B E N

Oppgave nr. 15.

♠ Ess Kn
 ♥ Kn 10 7 5 4 3 2
 ♦ Kn
 ♣ Kn 4 2

	N	
V	Ø	
	S	

♠ K 9 4
 ♥ Ess K
 ♦ 9 7 6 5 2
 ♣ Ess D 5

Syd ga og sa 1 grand, og Nord svarte 4 hjerter. Pass rundt. Øst spilte ut spar 3. På Nord's plass satt den berømte amerikanske bridgespiller Whitehead. Han fikk 7 trekk! Hvordan spilte han?

Oppgave nr. 16.

Blindemann.

♠ 5 4 3
 ♥ K D Kn
 ♦ Ess K 4
 ♣ D Kn 10 8

	N	
V	Ø	
	S	

♠ K D 8 7 6
 ♥ 8 5 4 2
 ♦ Kn 5
 ♣ Ess 5

Nord gir. Ø—V i sonen.

Nord sa 1 kløver, Øst pass, Syd 1 grand, Vest pass, Nord 2 grand og Syd 3 grand.

Vest spilte ut spar 9. Hvordan skal Øst spille? Begrunnelse.

For riktig løsning av disse to oppgaver setter vi som vanlig opp to premier: 1. premie: 2 kortstokker fra Emil Mocstue A/S, Oslo, og 2. premie: kr. 10,— i kontanter.

Løsninger sendes redaktøren, Erling Wagle, Erling Skjalgsonsgt. 34 B, Oslo, innen 10. november 1944.

Løsning til oppgave nr. 13.

♠ Kn 10 8 7 4
 ♥ Ess
 ♦ 6 2
 ♣ Ess 8 7 6 3

	N	
V	Ø	
	S	

♠ Ess K D 6 5 2
 ♥ 6 5 3 2
 ♦ Ess Kn 5
 ♣ Ingen

Øst gir. Nord—Syd i sonen.

Meldingene falt:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♥	2 ♠	pass	3 ♥
4 ♦	4 ♠	pass	6 ♠
7 ♦!	7 ♠	pass	pass
pass			

Vest spilte ut hjerter 9. Hvordan vil De som Syd føre spillet? Begrunnelse.

De tar hjerter ess og teller: Ett stikk i hjerter, 3 stjelestikk i hjerter, 6 trumfstikk, ett stikk i ruter og ett i kløver, tilsammen 12 stikk. Denne helt ordinære spillemåte fører altså ikke fram. Vel — så får De gjennomgå meldingsforløpet litt nøyere og undersøke om der er andre muligheter. Øst har meldt begge de røde farger, og endog dristet seg til å stampe helt opp til 7 ruter. Det forteller iallfall at han minst må ha 5 kort i hver av fargene, og i ruter sikkert konge dame i spissen (i hjerter har han etter utspillet konge, dame, knekt, 10 i spissen). Etter dette må det vel være mulig å true Øst i de røde farger. Men hvordan? Ved å betrakte blindemann som «hovedhånd», og stjele 4 kløver med trumf på

Spilleprøve XII.

(Dette er det 12. spillet i en serie av lettere spilleprøver for alminnelige spillere.)

♠ Ess 10
 ♥ D 6 4 3
 ♦ Kn 7 5 3 2
 ♣ Ess 6

	N	
V	Ø	
	S	

♠ K Kn 9 8 2
 ♥ Ingen
 ♦ D
 ♣ K D Kn 10 8 4 3

Syd spiller 4 spar, etter at Vest er kommet in med en hjertermelding.

Vest starter med ruter konge, og skifter så til hjerter knekt, Øst legger hj. 9 og Syd stjeler med trumf. Hvordan bør Syd føre spillet videre? Studer spilllets muligheter og se hvilket resultat De kommer til. Våre kommentarer finner De på side 12.

egen hånd, slik at bordet til slutt blir lengst i trumf («reverse dummy»). Videre må De stjele to hjerter for å være sikker på at Vest ikke kan holde fargen i sluttspillet. Men den fjerde hjerter må De *ikke* stjele, for den skal være en trusel mot Øst i sluttspillet!

Denne plan vil altså gi Dem ialt 6 stjele-stikk, 3 trumfstikk plus hjerter ess, ruter ess og kløver ess, tilsammen 12. Det 13. stikket får De så ved å tvinge Øst til forkastelse.

Så går De i veg: stjeler kløver med spar 2, en hjerter med spar 4, en kløver med spar dame, en hjerter med spar 7, en kløver med spar konge og så en liten trumf som De stikker med knekten. Derpå en fjerde kløver til trumf ess, hvoretter De spiller bordet inn på spar 10. Så følger kløver ess, hvorpå De kaster en ruter, og så kommer skviskortet, spar 8, idet situasjonen er:

Likegyldig

♠ 8	♥ Ingen	♦ 6 2	♣ Ingen	<table style="margin: 0 auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ Ingen	♥ K	♦ K D	♣ Ingen
N											
V Ø											
S											
♠ Ingen	♥ 6	♦ Ess Kn	♣ Ingen								

Øst må forkaste seg, og resten er Deres. Motpartens fordeling:

♠ 9 3	♥ 9 8 4	♦ 9 7 4	♣ D 9 5 4 2	<table style="margin: 0 auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ Ingen	♥ K D Kn 10 4	♦ K D 10 8 3	♣ K Kn 10
N											
V Ø											
S											

Å kunne gjennomføre et slikt spill ved kortbordet må høre til bridgens store opplevelser . . .

Løsning til oppgave nr. 14.

♠ Ess 10 5	♥ K 6 5	♦ Ess 8 3 2	♣ K 8 4	<table style="margin: 0 auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S
N							
V Ø							
S							
♠ 9 2	♥ Ess D Kn 10 8 4	♦ 9 5	♣ Ess D 7				

Syd, som var giver, åpnet med 1 hjerter, Nord sa 2 grand, Syd 3 hjerter, Nord 4 hjerter, Syd 4 grand, Nord 5 hjerter og Syd 6 hjerter.

Utspill: Kløver knekt. Hvordan vil De som Syd føre spillet? Begrunnelse.

Eneste chance til å vinne (bortsett fra en

VIENNA

Prøver i meldeteknikk

Ved Rolf Bøe, Oslo.

Med anvendelse av mine varianter har De åpnet med 1 grand, makker har meldt 2 ruter. Motparten har bare passet. Hva melder De no med:

- 1) ♠ K Kn 10 6
♥ E D 8 7
♦ E K 6
♣ D 4
- 2) ♠ K Kn 10 6
♥ D
♦ E K 6
♣ E D 10 8 7
- 3) ♠ E K 9 7 6
♥ 9 4
♦ E K Kn 4
♣ E 5

Fremdeles med mine varianter har meldingene gått:

Nord:	Syd:
1 gr.	2 ♦
2 gr.	

Hva melder De no som Syd med:

- 4) ♠ K 10 8 6
♥ D 9 7 5
♦ K 9
♣ Kn 10 8
- 5) ♠ K 10 8 6
♥ D 9
♦ K 9 8 7 5
♣ Kn 10
- 6) ♠ K 10 8 6
♥ 9 4
♦ K D 9 8
♣ Kn 10 8

Deres makker har åpnet med 1 grand, og mellomhånden har meldt 2 spar. Hva melder De no med:

- 7) ♠ 9 7
♥ E D 9 7 6
♦ K 5
♣ D 7 6 4
- 8) ♠ 9 7
♥ D 9 7 6 5
♦ K 5
♣ 10 7 6 5
- 9) ♠ 9 7
♥ D 9 7 6 5
♦ 10 5
♣ 10 7 6 5

pseudoskvis) er at Øst holder konge, dame, knekt i spar og

a) 5 ruter eller konge, dame, knekt, 10 i ruter ved alminnelig skvis,

b) 4 ruter, nansett størrelse, ved trumfskvis. Vest kan etter utspillet ikke holde noen av disse kombinasjoner.

Hvilken av disse typer som kommer til anvendelse avhenger av hvordan motspillet føres.

Den utspilte kløver stikkes med damen. Der trumfes ut og så spilles ruter 9, som får løpe. Hvis det no kommer spar tilbake, tas esset. Derpå kløver konge og kløver ess og resten av trumfen. Øst blir da under forutsetning a) utsatt for en ordinær skvis.

Hvis motparten istedenfor spar returnerer ruter, tas esset. Så stjeles en ruter og der fortsettes med trumf og kløver ess inntil situasjonen er:

♠ Ess
♥ Ingen
♦ 8 3
♣ K

	N	
V		Ø
	S	

♠ K D?
♥ Ingen
♦ K x?
♣ Ingen

♠ 9 2
♥ 8
♦ Ingen
♣ 7

Når no kløver spilles til kongen må Øst under forutsetning b) forkaste seg. Kaster han spar, blir Syds spar 9 godspilt, og kaster han ruter, stjeles en ruter, og bordets siste ruter gir stikk (trumfskvis).

Som tilskuer under en privat turnering

har jeg lyst til å berette om noen av spillene jeg så.

♠ D 10 6
♥ Kn 8 7 2
♦ Kn 2
♣ 10 9 8 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ 5 2
♥ K D
♦ 10 9 8 7 4 3
♣ K Kn 5

♠ K Kn 9 4 3
♥ 9 4 3
♦ D 6 5
♣ 7 6

♠ Ess 8 7
♥ Ess 10 6 5
♦ Ess K
♣ Ess D 4 3

♠ K 8 4
♥ 9
♦ Ess 8 7 5 3
♣ Ess D 6 5

	N	
V		Ø
	S	

♠ 5 3 2
♥ Ess Kn 10
8 7 5 4 3 2
♦ Ingen
♣ Kn

♠ 7
♥ K
♦ Kn 10 9 6
♣ K 10 8 7
4 3 2

♠ Ess D Kn 10 9 6
♥ D 6
♦ K D 4 2
♣ 9

Nord gir. Ingen i sonen.

Nord åpner best med 2 grand, Syd 3 spar, og Nord 4 spar, som ble sluttmeldingen ved de fleste bord. Ved andre bord ble det meldt 3 grand, som er utapelig, samt i et tilfelle 6 grand, hvor Nord ikke kunde styre seg.

Hvor Syd spilte 4 spar kom det ut kløver 10, saksen ble prøvet og Øst fikk kongen. En kløver i retur trakk esset, og så fulgte spar ess og en spar til knekten, men Vest hadde damen. Så kløver igjen, som Syd stjal. Han spilte no en hjerter og «knep» med tieren, som Øst stakk med kongen. Spiller no Øst hjerter dame, er Syd ferdig. Men det kom ruter igjen, bordet tok for ess, kongen, og så fulgte resten av trumfene og ruter dame, som skviset Vest i hjerter og kløver. Syd vant således ved et morsomt sluttspill.

Syd spilte imidlertid feil fra begynnelsen av! Den utspilte kløver 10, som må være toppen av ingenting, skulde han ha stukket med esset med engang og forsøkt å godspille kløver dame i håp om at Øst bare hadde kongen tredje. Som De ser hadde det lyktes her.

Nord gir. Alle i sonen.

Det var få Nord—Syd-par som kom høyere enn til 4 spar, med resultat 5 å 6 trekk. Et par våget 5 spar, og et par meldte slik:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♦	3 ♥	3 ♠	pass
4 ♣	pass	5 ♥?	pass
5 gr.	pass	6 ♣	pass
pass	pass	pass	pass
	pass	pass	pass

Da Syd får positivt svar på sin spørremelding i hjerter, må 6 spar være plankekjøring, hvilket det også er med noenlunde rimelig fordeling. Ut kom hjerter konge, Øst markerte hjerter knekt, Lavinthal, altså skift til ruter, stjelestikk og en bet. Bad luck!

Det skulde imidlertid ha vært to bet. Øst's dobling må være Lightnerdobling, det tyder hele meldingsforløpet på. Han forlanger altså et unaturlig utspill, og det må her være ruter. Øst stjeler og kan trygt returnere *liten* hjerter, da Syd etter sin spørremelding ikke kan ha hjerterkontroll. Altså må Vest ha kongen singel! Og Øst får enno et stjelestikk. Akk ja — det er mye å tenke på . . .

♠ 9 6 4 3		♠ Ess K D 8						
♥ D 10 9 5		♥ 4						
♦ 7 3 2		♦ 9 6						
♣ 4 3		♣ D Kn 8 7 6 5						
♠ Kn 10 7 5	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td></tr> </table>	N		V	Ø		S	
N								
V		Ø						
		S						
♥ Ess 8 7 6								
♦ Ess K 8 4								
♣ K								
♠ 2								
♥ K Kn 3 2								
♦ D Kn 10 5								
♣ Ess 10 9 2								

Øst gir. Ø—V i sonen.

Her var det de som — rimelig nok — forsøkte seg med 6 spar, men de fleste Ø—V-par stoppet på 4 spar, etter følgende meldingsforløp: Øst 1 kløver, Vest 2 ruter, Øst 2 spar og Vest 4 spar.

Hvor Syd valgte det «lykkelige» utspill av hjerter 2 fikk spilleren en strid tårn. Han tok hjerter ess og fortsatte med kløver konge. Det gjaldt jo å godspille kløverne og sikre seg 6 trekk . . .

Imidlertid er bridgens vegeer underfundige. Syd fikk esset og spilte hjerter tilbake, som Øst stjal. Så en liten kløver til trumf og derpå 2

ganger trumf. Og no kom den ubehagelige overraskelse: Nord hadde plutselig overtaket i trumf! Vel — Øst hadde ikke noe annet å gjøre enn å spille kløver Dame, som Nord stjal (bordet kastet en hjerter). Så kom det hjerter, og spilleren var fornuftig nok til å la den seile. Han kastet en kløver og den siste hjerter hos blindemann. Og så er det Nord's tur igjen: Hva skal han fortsette med? Ingen fant det drepende støt: hjerter til dobbeltrenons! Som det sees må Nord da også få for sin siste trumf.

Eiendommelig at det virkelig er mulig å bete kontrakten når Ø—V disponerer over så sterke tropper. (Spillet er dog opplagt hvis Øst øyeblikkelig starter mølle i de røde farger, men hvem vil spille så henad landevegen, uten chance på 2 forgjettende overstikk?)

ERWA

Astra igjen på toppen.

Seiret overlegent i kampen om Oslopokalen.
Kløverknekt nr. 2 og De 4 ess nr. 3.

Like før vårt magasin skal gå i trykken, foreligger resultatet av kampen om Oslopokalen.

Deltagelsen var større enn noensinne, nemlig 78 klubber. Etter en eliminasjonsrunde kvalifiserte 27 klubber seg til finalen. I forsøket ble flere kjente klubber slått ut, bl. a. A.B.C., O.H.F. og Singelton.

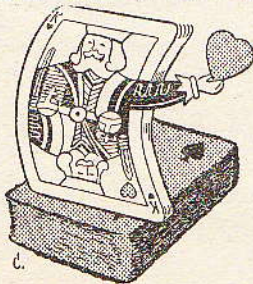
I finalen stilte Astra med sitt berømte «elite-lag»: Halle—Larssen og Christiansen—Falck Pedersen, 4 herrer som vi vet det er praktisk falt umulig å stille noe opp imot, så suveren er deres bridgekunst. Laget var helt overlegent med 2 førsteplasser og en annenplass på de 3 finalekvelder, og seieren ble da også så overbevisende som vel mulig. 23 poeng etter kom Kløverknekt og De 4 ess, hver med 173. Kløverknekt fikk 2nen plassen på grunn av flere vunne spill. Fjorårets seierherre Toppscore briljerte sterkt i forsøket, men innfridde ikke fullt forventningene i finalen, selv om de dog gjorde en hederlig innsats.

På vegne av Norsk Bridgeforbund ledet advokat Otto Krefting turneringen, som vanlig på en utmerket måte.

Redaktør Halle har lovet i neste nummer å meddele leserne noen av sine inntrykk fra turneringen.

Foreløbig gjengir vi resultatene:

1. Astra 196. 2. Kløverknekt 173. 3. De 4 Ess 173. 4. Thor 168. 5. Sinsen Bridgeklubb 167. 6. Spadilje 167. 7. Bygdø Bridgeklubb 165. 8. Duplikatklubben 164. 8. Vienna 164. 10. Toppscore 163. 11. Blommenholm Bridgeklubb 162. 12. Bridgekameratene 168. 12. Odd 158. 14. Rex 157. 15. Forsikringsfunksj. 156. 16. Espada 155. 17. Kontraktklubben 154. 18. Hjerterkonge 153. 19. L. B. O. 151. 20. Squeeze 150. 21. K. N. A. 146. 21. Matador 146. 23. Fair Play 144. 24. Faresonen 142. 25. Fifty-Fifty 131. 26. Hjerterknekt 126. 27. Nordstrand Bridgeklubb 123.

„NESTEN SOM NYE“

NORSK BRIDGEFORBUND
uttaler:

«På anmodning skal vi meddele at vi er meget fornøyd med de spillkort De har rensert for oss. Kort av gammel, god kvalitet blir etter rensingen nesten som nye.»

KORTRENSERIET

Innlevering i Oslo: Brødr. Amundsen, Akersgaten 35 (inngang Karl Johan). — Boulevard Cigarforretning, Stortingsgt. 14. — Bygdø Allé Manufaktur A/S, Bygdøy allé 63.

Bergen: Ed. B. Giertsen A/S, Småstrandgt.

Stavanger: Havana-Magasinet A/S, Kirkegt. 1.

Drammen: L. Eriksen Musik A/S.
Fredrikstad: Kontor-Service.

Løsning til spilleprøve XII.

Er Deres problem hvilken veg sparsaksen skal tas? Nei, problemet her er ikke saks i det hele tatt, men *tempo*. Prøver De saksen og den mislykkes, kommer det hjertes igjen, som tærer på trumfen, og De går bet med trumffordeling 4-2.

Korrekt spill er straks å ta ess og konge i spar. Faller no damen, er resten opplagt. I motsatt fall må De ikke fortsette med trumf og håpe på jevn fordeling og 5 trekk. Det er usikkert spill, for med ujevn fordeling går De da bet. Nei — stans trumfingen og før motparten med kløver inntil de stikker med trumf. Ved dette spill bevarer De den fulle kontroll over Deres tropper.

Fordelingen var:

♠ D 5 4 3 ♥ K Kn 10 7 5 ♦ Ess K ♣ 9 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 7 6 ♥ Ess 9 8 2 ♦ 10 9 8 6 4 ♣ 7 5	
	N											
V		Ø										
	S											

Svar på meldeprøver i „Culbertson“.

- 1) *Pass*. Nord kan ikke svare 3 grand uten å ha minst 1 kort i Syd farge. Syd kan således regne 6 stikk i grand.
- 2) *4 spar*. Når 3-meldingen er i spar eller hjertes, må åpneren vel overveie sin gjennmelding. Mangler han esset og fienden har dette, kan han kanskje holde det tilbake, og hjertes Konge kan her bli fjernet før sparfargen er etablert, og da kan 3 grand bli døden.
- 3) *5 grand*. Makkers 4 grand er konvensjonell; følgelig må Syd gi det konvensjonelle svar. (Benyttes Blackwood, blir svaret 5 hjertes.)
- 4) *2 grand*. Krever minst 4 HS med gode mellomkort eller 4½; dessuten stopper, helst dobbelt stopper i de to umeldte farger.
- 5) *3 grand*. Krever ca. 5 HS med minst 1 stopper, helst dobbelt (f. eks. K Kn x eller D 10 x x) i de to umeldte farger.
- 6) *3 grand*. Når makker har svart med 2 over 1, har han ca. 2 HS, litt mere eller litt mindre, avhengig av fargens lengde. Åpneren kan da hoppe i grand til 3 med samme styrke som der kreves til 2 grand etter 1 over 1 — i begge tilfeller et enkelt hopp. Han bør dog ha styrke i makkers farge.
- 7) *3 hjertes*. Et hopp i åpningsfargen viser forskjellige antall HS etter fargens lengde. Til en gjennmeldbar 5-kortfarge kreves ca. 5, til en god 6-kortfarge kan man gå helt ned til 3.

Svar på „Meldeprøver i „Vienna“.

- 1) *2 grand*. De tilkjennegir herved at De ikke har noen femkortsfarge, og ber samtidig makker å vise sine farger.
- 2) *3 kløver*. De viser Deres 5-korts-farge. De går ikke dermed glipp av en eventuell spar-kontrakt, med 4 spar er makker forpliktet til å melde spar senere.
- 3) *2 spar*. En femkortsfarge vises selvsagt ved første anledning.
- 4) *3 hjertes*. De viser først den laveste av Deres edle firekorts-farger.
- 5) *3 ruter*. De melder en femkorts slett farge før en edel firekortsfarge. Har makker 4 spar, melder han spar senere. Melder makker 3 hjertes, kan De siden si 3 spar, og får dermed gitt et fullstendig bilde av hånden.
- 6) *3 ruter*. En sterk firekorts slett farge kan også vises i denne posisjon. Bytter vi ruter Konge med hjertes Konge, må De imidlertid si 3 spar.
- 7) *Dobler*. Dette er en slags opplysende dobling. Hensikten er å holde meldingene nede, makker får anledning til å vise en eventuell kløverfarge, som her vil passe Dem ypperlig, på 3-trinet. Dessuten har De gitt Deres makker anledning til å la doblingen stå som straffedobling, hvis han er sterk i spar. (Bruker De Herseths varianter, må De melde 3 hjertes, han bruker dobling i denne posisjon som straffedobling.)
- 8) *3 hjertes*. Ved å la dobling være det eneste positive svar, får De anledning til å vise en halvpositiv hånd. (Bruker De Herseths varianter, må De melde pass.)
- 9) *Pass*. Her er De for svak selv til et halvpositivt svar.

Norsk Bridge Magasin

for 1944 kan skaffes
fra og med nr. 2 så
langt oppl. rekker.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Oslo.

Redaktør:

Erling Wagle, Erl. Skjalgssøns gt. 34 b, Oslo.

Trykt hos Johansen & Nielsen — Oslo.